

Planejant sobre les engroguides fulles de les primeres revistes *PISSARRA*, accentuades amb els negres i rojos de les lletres, hom se n'adona del pas del temps, de com han canviat tantes i tantes coses. Han canviat els temps. Han canviat els mitjans tècnics; de la ciclostil empastifadora de tinta a tot arreu, hem passat per editar-la en diverses impremtes, fins arribar a poder fer, quasi tota l'edició de *PISSARRA*, amb les modernes maquinàries "ofset".

Han canviat els missatges reivindicatius per transformar la revista *PISSARRA* en el vehicle ideològic, pedagògic i de reflexió propi de l'STEI, on s'hi dóna cabuda a la participació de persones, grups o col·lectius relacionats amb la temàtica de l'ensenyament.

El canvi de missatge dins la revista *PISSARRA* no ha estat per abandonar o desdísia vers les reivindicacions sindicals, ben al contrari, aquestes tenen el seu espai propi i específic en les pàgines de l'STEI-Informa i així, la revista *PISSARRA*, idea i veu de l'STEI agafà el tren pedagògic, sense oblidar alguns vagons de caire sindicals. No oblidem la gran sensibilització mostrada per la nostra revista respecte d'un ampli ventall de temes: la reivindicació de les transferències educatives, d'un disseny curricular propi, de la lluita per la normalització lingüística no solament a l'àmbit educatiu sinó dins la societat en general, de la reivindicació d'una escola pública de qualitat, l'exigència de democratització dels centres mantinguts amb fons públics...

Com a grup de persones que formam part del Consell de Redacció, tal vegada no siguem les més indicades, per part implicada i manca d'objectivitat, però no ens en podem estar de lloar el treball dut a terme per les persones, docents i no docents, que han fet possible el cent números de la revista *PISSARRA*. Començant per les pioneres que obriren el camí de la normalització lingüística en un vehicle de

comunicació entre el professorat de les Illes i, que s'arriscaren a fer possible el projecte de revista *PISSARRA*, amb independència i amb l'únic suport econòmic de l'afiliació.

Alabar les mestres i els mestres que començaren a introduir a les pàgines d'aquesta *PISSARRA* un nou model d'escola, arrelada en el medi, pròpia, potenciadora d'un currículum propi.

Celebrar la quantitat de projectes, treballs que s'hi han recollit, i han servit, si més no, per a moltes persones docents com una bona eina per millorar la seva tasca dins l'aula.

Destacar la labor de les companyes i companys que han fet possible que la revista *PISSARRA* hagi estat capdavantera en la informació sobre les grans lleis educatives (recordem els monogràfics dedicats a la LODE, la LOGSE i LOPEGCE, la quantitat de pàgines dedicades a la Reforma Educativa, dels nous camins oberts mitjançant les nostres pàgines a noves metodologies).

Hem de ressaltar que la revista *PISSARRA* no solament ha estat l'aportació crítica pròpia de l'STEI, sinó també ha recollit les anàlisis de persones expertes que ens han ajudat a tenir un panorama més ampli dels temes en qüestió; així ho han fet, entre d'altres, Paulo Freire, Jaume Carbonell, Aina Moll, Gabriel Janer Manila, Angel Marzo, Jaume Carbonell, Isidor Marí, Pablo Gentili, Maria V. Secall, Joan F. Mira, F. López Casesnoves, Emili Piera, Carlos Augusto Abicalil... i tantes altres que no podem oblidar.

Tampoc ens podem oblidar de les persones "clau" de la nostra cultura, a les quals la revista *PISSARRA* ha retut homenatge (recordem els monogràfics dedicats a Francesc de B. Moll, Josep Ma Llopart, Joan Fuster, Cèlia Viñes, Rosa Sensat, Marià Villangómez...)

Des de les pàgines de la revista *PISSARRA* hem conegut i impulsat el

camp de la solidaritat amb els països del centre i sud d'Amèrica, en els aspectes educatius i sindicals, no solament motivant i exposant projectes (construccions d'escoles, tallers de formació, etc.), sinó també entre-visitant les persones implicades, persones cooperants, representants del món sindical, centres educatius que estan implicats en els projectes, etc. ..

Per tot això, veim com cada estiu augmenta el nombre de persones que dediquen les seves vacances a treballar a Honduras, Guatemala, El Salvador... en el camp de la formació de mestres, impartint tallers; és a dir, ajudant a pal·liar les mancances formatives del professorat d'aquests països

S'ha incrementat el nombre de lectors i lectores, no solament per l'augment ininterromput de l'afiliació, sinó també per la quantitat d'entitats i persones lligades a l'ensenyament, institucions de la nostra Comunitat autònoma i de la resta de l'Estat espanyol, centres de formació del professorat del centre i sud d'Amèrica, d'Europa... que estan subscrits a la revista *PISSARRA*. Així, dels fulletons quasi clandestins dels primers números de la revista *PISSARRA*, hem passat a disposar d'una revista, l'única de la nostra comunitat, dedicada als temes pedagògics, que té ho podem dir, sense exagerar transcendència internacional.

Tenim l'esperança que els propers 100, 200 o més números de *PISSARRA* puguin seguir essent, com a mínim igual que els cent primers, una bona eina del i per al professorat d'aquestes illes, i que les seves pàgines puguin seguir tractant i debatent noves temàtiques relacionades en un àmbit més ampli, sense perdre de vista l'esperit original; és a dir, seguir essent un escenari reivindicatiu, un mitjà de comunicació en la nostra llengua, i la veu de l'STEI, sindicat que vol seguir amb la seva voluntat de servei i comptant amb el suport majoritari de les persones que treballem a l'àmbit de l'ensenyament. □